

Απάντηση στο άρθρο «Δεν είσαι μόνος σου. Εγώ είμαι εδώ!» του Κώστα Χαρδαβέλα

✖ Το πιο κάτω κείμενο (σχόλιο), το έστειλα στον ιστοχώρο του ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΔΑΒΕΛΑ για το άρθρο του που έχει τον ίδιο τίτλο. Δεν ξέρω αν κάνω καλά που το αναδημοσιεύω κι εδώ κι αν σκέφτομαι στοιχειωδώς λογικά. Πάντως “όσοι πιστοί...”.

Το άρθρο:

«Δεν είσαι μόνος σου. Εγώ είμαι εδώ!»

“Παρασκευή 24 Δεκεμβρίου 2010, παραμονή Χριστουγέννων” γράφουν τα ημερολόγια αλλά η διάθεση όλων θυμίζει περισσότερο Μεγάλη Παρασκευή. Δεν θυμάμαι να έχω ζήσει πιο μελαγχολικά, συννεφιασμένα, γκρίζα Χριστούγεννα. Η αγορά περνάει την χειρότερη περίοδο της, οι έμποροι ξέρουν ότι το στοίχημα των γιορτών χάθηκε και οι εργαζόμενοι **“κρατούν την ανάσα τους”** για την επόμενη μέρα.

Οι ειδικοί λένε ότι τα ποσοστά μελαγχολίας -που έτσι κι αλλιώς αυξάνονται μέσα στα Χριστούγεννα- βρίσκονται πλέον σε όρια συναγερμού! Η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών οικογενειών βιώνει τις γιορτές με ένα **“πλάκωμα”** στην ψυχή- τα λεφτά δεν φτάνουν, δουλειές δεν υπάρχουν, οι υποχρεώσεις αυξάνονται, τα ΜΜΕ τρομοκρατούν, οι πολιτικοί μας είναι **“λίγοι”** και ανεπαρκείς, το ρημάδι το **“φως”** δεν φαίνεται πουθενά στην άκρη του τούνελ!

Τι μας απομένει; Μιλώντας με φίλους ψυχολόγους μου είπαν ότι η μόνη διέξοδος για να μείνουμε όρθιοι και να μην βυθιστούμε στην μελαγχολία, είναι να έχουμε ο ένας τον άλλο τις δύσκολες αυτές στιγμές!

Τα παιδιά μας, οι σύντροφοι, οι γονείς -για όσους έχετε την ευλογία να τους έχετε κοντά σας-, τα αδέλφια μας, οι λίγοι έστω φίλοι, ο κουμπάρος, ο συγγενής, ο συνάδελφος που λέμε κάθε πρωί τον πόνο μας, ο συγχωριανός στο καφενείο, ο κολλητός που πάμε μαζί του στο γήπεδο, ο συμπαίκτης στο τάβλι, η γειτόνισσα που κάνουμε κουτσομπολιό ... η φράση **“όλα θα πάνε καλά, δεν είσαι μόνος σου”**– αυτά είναι τα μόνο που μπορούν να μας σώσουν τα φετινά Χριστούγεννα!

Κι ας ξέρουμε ότι στην ουσία δεν μπορούμε να βοηθήσουμε τον διπλανό μας- δεν έχουμε τον τρόπο να τον στηρίξουμε οικονομικά, δεν μπορούμε να τον σώσουμε από την ανεργία, δεν έχουμε το μαγικό ραβδί που θα σβήσει τα χρέη του. Έχουμε όμως αυτό που οι παλιότεροι λέγανε **“την έγνοια του”**!

Ας μοιραστούμε λοιπόν με τους δικούς μας τον **“πόνο”** μας και ας αναζητήσουμε την συντροφιά τους, τις μέρες των Χριστουγέννων. Ας μην τους αφήσουμε μόνους και ας μην μείνουμε μόνοι μας. Το καλύτερο δώρο για φέτος, είναι το **“εγώ είμαι εδώ”** και δεν κοστίζει τίποτα!

Είναι δύσκολα τα πράγματα, αλλά θα περάσουν- αλλά πρέπει να φροντίσουμε να είμαστε **ΟΛΟΙ ΕΔΩ** όταν θα συμβεί. Γιατί όπως λέει και ο φίλος μου ο **Μαχαιρίτσας** στην συνέντευξη που έδωσε στο **newsbomb** και τον Αντώνη Ανδρικήκη **“κουφάλες, δεν ξοφλήσαμε”**!

Αν η σημερινή ήταν η τελευταία ημέρα του κόσμου, αισθάνεστε ότι έχετε προλάβει να πείτε και να δείξετε την αγάπη σας στους δικούς σας ανθρώπους;

Η απάντηση:

Αγαπητέ Κώστα (συγχώρεσέ μου τον ενικό αλλά, δεν μιλώ στον πληθυντικό ποτέ),

εγώ δεν θα σε λιβανίσω ούτε θα σου πω ευχαριστώ, γιατί ότι κάνεις το θεωρώ καθήκον σου σαν ΕΛΛΗΝΑΣ που πιστεύω ότι είσαι και για τον λόγο αυτό, θα πάρω το θάρρος, να απαιτήσω πολλά από σένα.

Είσαι ένας από τους δυο τρεις ΕΛΛΗΝΕΣ επώνυμους δημοσιογράφους που απέμειναν σε τούτο τον τόπο και για τούτο έχω και τις απαιτήσεις μου. Αλήθεια θα είδες την συνέντευξη του Πειραιώς στους “συναδέλφους” σου και τις αντιδράσεις τους, όταν ο Ιγνατίου τους μίλησε για τον σάλο που προκάλεσαν οι δηλώσεις του, στην Εβραιοκρατούμενη Εσπερία... Μου θύμισαν κοτέτσι, όταν οι κόττες αντιλαμβάνονται ότι η αλεπού βρίσκεται απ’ έξω. Είναι δημοσιογράφοι αυτοί; Σκέτοι προβοκάτορες είναι! Και αφού ήξεραν, πάνω κάτω τις ιδέες του Σεραφείμ και το τι θα τους πει, τότε γιατί τον κάλεσαν; Αυτά σαν πρόλογος.

Τώρα στο ζουμί: Διαφωνώ πλήρως με το κείμενό σου. Εμένα, παρά τα 73 χρόνια μου, δεν με διακατέχει καμιά κατάθλιψη για αυτά που συμβαίνουν και δεν χρειάζομαι καμιά παρηγοριά και συμπόνοια από κανέναν. Απεναντίας είμαι έμπλεος θυμού και οργής και χρειάζομαι όπλα να κατεβώ στα αλώνια να πολεμήσω. Για τούτο γράφω αυτό το σχόλιο. Δεν έχω που αλλού να απευθυνθώ, παρά σε σένα και τους δυο τρεις άλλους που ξέρω και ξέρεις, τους επώνυμους, που μπορείτε να μου παράσχετε τα όπλα αυτά και εξηγούμαι αμέσως.

Κώστα, η υπόθεση ΕΛΛΑΣ χάνεται ραγδαία, αν δεν έχει ήδη χαθεί ανεπανόρθωτα και το ξέρεις πολύ καλά. Πιστεύω ότι μια μη βίαιη πανελλαδική “κίνηση” ανυπακοής, ίσως έχει κάποιο αποτέλεσμα. Τέτοια ανυπακοή να προβλέπει, όχι θορυβώδεις διαμαρτυρίες και απεργίες και “σπασίματα”, αλλά ογκώδεις καθιστικές ήρεμες διαμαρτυρίες έξω από την βουλή, άρνηση πληρωμών ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ και φόρων, κλείσιμο των τηλεοράσεων, άρνηση των περιπεριούχων στη πώληση του “τύπου”, μη πληρωμή διοδίων κ.λπ.

Αυτά όμως χρειάζεται να είναι οργανωμένα και μαζικά για να έχουν αποτέλεσμα και αυτό είναι που ζητάω από εσάς τους επώνυμους ΕΛΛΗΝΕΣ. Κάντε μια κίνηση, βρέστε δυο τρεις έγκριτους νομικούς ΕΛΛΗΝΕΣ να μας καθοδηγήσουν νομικά, οργανώστε μας και να είστε σίγουροι ότι η Ιστορία δεν θα σας ξεχάσει... Κάτι πήγε να κάνει ο Μίκης αλλά το βλέπω να μένει στα χαρτιά γιατί τον αφήσαμε μόνο του.

Του ΕΛΛΗΝΑ δεν του πρόπουνε παρηγορίες και μοιρολόγια. Μπαρούτες του πρόπουνε και βόλια...

Άλλος Γιάννης